

Posudek bakalářské práce Michaely Zahrádkové *Současná myslivecká mluva*

Autorka zdůvodňuje volbu tématu svým blízkým vztahem k myslivosti a přírodě. Cíl práce – postihnout současný stav myslivecké mluvy a porovnat myslivecké výrazy načerpané z odborné lingvistické a myslivecké literatury s vlastním sběrem – autorka, domnívám se, zcela splnila.

Kompozice práce je celkem zvládnuta, jednotlivé kapitoly a podkapitoly jsou uspořádány promyšleně, vyváženě. Domnívám se, že by kapitola 4 „Způsoby tvoření slangových výrazů“ mohla následovat spíše až po kapitole věnující se charakteristice mysliveckého prostředí a uživatelů mysliveckého slangu. Tuto kapitolu pokládám za velmi zajímavou. Domnívám se, že by mohl v Obsahu čtenář postrádat názvy podkapitol v rámci kapitoly 7.

V kap. 2 a 3 se autorka věnuje teoretickým otázkám vztahujícím se ke zkoumané problematice, zejména k výkladu základních lingvistických pojmů, s nimiž pracuje (sociolekt, slang, profesní mluva, argot). Zde vymezuje mj. obsah termínu „myslivecká mluva“, ověřuje spisovnost/nespisovnost lexémů do ní patřících. Všimá si, že v tomto pojmu je obsažen i prvek jakési cti a úcty k mysliveckým zvykům a tradicím.

Rejstřík odborných publikací, z nichž autorka čerpá a na něž důsledně průběžně odkazuje bibliografickými citacemi „pod čarou“, je bohatý a svědčí o autorčině smyslu pro práci s prameny jako nezbytným východiskem pro následný výzkum. Nabízí se otázka, proč hypotézy v Úvodu stanoveny nejsou, jak je uvedeno na s.30 (2.ř.).

Základní metodou výzkumu byl dotazník, zadaný 47 respondentům tří mysliveckých sdružení. Autorka shromáždila kvantitativně pozoruhodný soubor mysliveckých výrazů (škoda že není uveden jejich celkový počet) – ty důkladně zpracovala a utřídila do sedmi významových okruhů. Práci doplňuje precizně zpracovaný Slovníček mysliveckých výrazů.

K teoretické části práce mám následující věcné připomínky. Na s.8 (5.ř.) se omylem ztotožňuje metoda excerpce s metodou dotazníkovou. Na s.9 nelze souhlasit s vyjádřením, že „nestrukturální útvary přebírají od strukturálních gramatiku“. Na s.10 jsou funkční styly charakterizovány příliš zjednodušeně. Na s.12 (7.-8.ř.) nesouhlasím s tvrzením, že se do nestrukturálních útvarů řadí běžná mluva. Nesrozumitelně působí vyjádření, že útvary jen psané lze jen předčítat (s.12, poslední odst.).

Text práce poznamenává několik stylistických nedostatků, poněkud různých neobratných či nevhodných vyjádření: s.8 (závěr 1.odst.) – „excerpovány byly ... literatura,...dokumenty ... a dotazníky“, s.11 – „norma je publikovaná v prestižních příručkách“, s.12 (2.odst.) – „(dialekty) se předávají určité skupině vymezené teritoriálně nebo sociálně“, na s.11 v posledním odstavci je porušena stavba souvětí, neobratnost najdeme i na s.9 (2.ř. 3.odst. a 4.ř. 3.odst.). Na s.13 (3.ř.) je užit hovorový tvar *můžou*, pro odborné vyjadřování nepřijatelný, podobně jako citově zabarvený lexém *každíčká*.

Gramatické chyby jsou ojedinělé - s.10, na 1.-2.ř. je porušena stavba souvětí, s.12 (1.ř. 2.odst.) – chybná vazba předložky *mimo* (*mimo lingvistického hlediska*).

V několika případech je porušena interpunkce. Na s.7 (2.ř.) chybí čárka před *jako* a *přírody*, na s.11 (7.ř.) nemá být čárka před *neboli*, na s.12 (7.ř.) chybí tečka za větou.

Bakalářská práce Michaely Zahrádkové má velmi dobrou úroveň. Přes uvedené nedostatky ji doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikační stupeň **velmi dobře**.

PhDr. Zdeněk Suda, CSc.
oponent

Rokycany 15. 5. 2015